

22. zasedanje Sveta Združenih narodov za človekove pravice

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o 22. zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice (2013/2533(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah ter vseh konvencij Združenih narodov ter pripadajočih izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 60/251 o ustanovitvi Sveta ZN za človekove pravice,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000 in resolucije generalne skupščine ZN o tej deklaraciji,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah, Evropske socialne listine ter Listine EU o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo, kot sta bila sprejeta na 3179. zasedanju Sveta za zunanje zadeve dne 25. junija 2012,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 13. junija 2012 o posebnem predstavniku EU za človekove pravice¹,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Svetu Združenih narodov za človekove pravice, vključno s prednostnimi nalogami Parlamenta v tem okviru; ob upoštevanju zlasti resolucije Evropskega parlamenta z dne 16. februarja 2012 o stališču Parlamenta o 19. zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice²,
- ob upoštevanju poročila delegacije pododbora Parlamenta za človekove pravice o obisku 19. zasedanja Sveta Združenih narodov za človekove pravice in poročila skupne delegacije Odbora za zunanje zadeve, Pododbora za človekove pravice ter Pododbora za varnost in obrambo, ki je prisostvovala 67. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov;
- ob upoštevanju svojih nujnih resolucij o vprašanjih glede človekovih pravic,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o pregledu strategije EU o človekovih pravicah³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o letnem poročilu EU o

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0250.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0058.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0504.

človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 ter zadevne politike EU¹,

- ob upoštevanju členov 2, 3(5), 18, 21, 27 in 47 Pogodbe o Evropski uniji,
 - ob upoštevanju prihodnjih zasedanj Sveta ZN za človekove pravice v letu 2013, zlasti 22. rednega zasedanja, ki bo potekalo od 25. februarja do 22. marca 2013,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker so spoštovanje, spodbujanje in varstvo univerzalnosti človekovih pravic del etičnega in pravnega reda Evropske unije ter eden od temeljev evropske enotnosti in celovitosti²,
- B. ker bi morale uspešno izvajanje nedavnega pregleda strategije EU o človekovih pravicah povečati verodostojnost EU pri Svetu ZN za človekove pravice, saj naj bi povečalo skladnost med notranjo in zunanjo politiko EU;
- C. ker bi si EU morala prizadevati, da se zoperstavi kršitvam človekovih pravic v enotnih skupnih stališčih, da bi se dosegli najboljši možni rezultati, in bi v zvezi s tem morala še naprej krepiti sodelovanje in organizacijske dogovore ter usklajenost med državami članicami;
- D. ker je Svet Evropske unije sprejel strateški okvir za človekove pravice in demokracijo ter akcijski načrt za njegovo izvedbo, da bi se dosegla učinkovitejša, prepoznavnejša in doslednejša politika EU na tem področju;
- E. ker je bil 25. julija 2012 imenovan posebni predstavnik EU za človekove pravice, ki deluje v okviru pristojnosti visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, njegova vloga pa je povečati učinkovitost in prepoznavnost politike EU o človekovih pravicah ter prispevati k uresničitvi strateškega okvira in akcijskega načrta o človekovih pravicah in demokraciji;
- F. ker bo na 22. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice v Ženevi odpotovala tudi delegacija Pododbora za človekove pravice, kot je bilo tudi ob zasedanjih Sveta v preteklih letih;
1. je seznanjen s postopkom potrditve prednostnih nalog EU za 22. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice; pozdravlja, da se je EU osredotočila na razmere v Siriji, Burmi/Mjanmaru, Demokratični ljudski republiki Koreji in Maliju ter da je podprla podaljšanje mandata posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Iranu; podpira tudi osredotočenost na tematska vprašanja, kot so svoboda misli, verovanja in prepričanja, odprava smrtne kazni, pravice otrok, gospodarske in človekove pravice, nasilje nad ženskami ter pravice lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev;
2. pozdravlja, da so na dnevnem redu 22. rednega zasedanja med drugim razprave o vključevanju človekovih pravic, negativnem vplivu finančne in gospodarske krize ter korupcije na uživanje človekovih pravic ter slovesnost ob 20. obletnici sprejetja Dunajske deklaracije in akcijskega programa, interaktivne razprave, kot je razprava o pravicah invalidov, in obsežna srečanja v zvezi z različnimi vprašanji, kot so pravice otrok do

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0503.

² Členi 2, 3(5) in 6 Pogodbe o Evropski uniji.

najvišjih možnih zdravstvenih standardov; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj dejavno prispevajo k tem razpravam in jasno izjavijo, da so človekove pravice splošne, nedeljive in medsebojno odvisne;

3. pozdravlja poročila, ki jih bodo posebni poročevalci predstavili med drugim o človekovih pravicah v Iranu, Burmi/Mjanmaru in palestinskih ozemljih, zasedenih od leta 1967, pisno poročilo, ki ga bo predstavila Visoka komisarka za človekove pravice o stanju človekovih pravic v Maliju, zlasti v severnem delu države, pa tudi poročila o bivališču kot sestavini pravice do ustreznega življenjskega standarda in pravici do nediskriminacije v povezavi s tem, o svobodi misli, verovanja in prepričanja ter o spodbujanju in varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu;

Delo Sveta ZN za človekove pravice

4. ugotavlja, da je bilo septembra 2012 v Svet ZN za človekove pravice izvoljenih 18 novih članic, ki so postale članice 1. januarja 2013; to so Argentina, Brazilija, Slonokoščena obala, Estonija, Etiopija, Gabon, Nemčija, Irska, Japonska, Kazahstan, Kenija, Črna gora, Pakistan, Republika Koreja, Sierra Leone, Združeni arabski emirati, Združene države Amerike in Bolivarska republika Venezuela; ugotavlja, da je zdaj devet držav članic EU članic Sveta ZN za človekove pravice;
5. je seznanjen z izvolitvijo novega predsednika Sveta OZN za človekove pravice Remigiusza A. Henczela iz Poljske in štirih novih podpredsednikov za leto 2013: Cheikha Ahmeda Oulda Zahafa (Mavretanija), Iruthišama Adama (Maldivi), Luisa Gallegosa Chiriboga (Ekvador) in Alexandra Fasela (Švica);
6. poudarja, da morajo volitve v Svet ZN za človekove pravice temeljiti na konkurenci, in izraža nasprotovanje ravnanju regionalnih skupin, ki prirejajo volitve brez protikandidatov; ponovno poudarja pomembnost standardov za članstvo v Svetu ZN za človekove pravice v zvezi z zavezanostjo in uspešnostjo na področju človekovih pravic; poudarja, da se od članic UNHRC pričakuje, da bodo zagovarjale najvišje standarde glede spodbujanja in varstva človekovih pravic; poudarja pomembnost strogih in preglednih meril za ponovno sprejetje izključenih članic;
7. obžaluje dejstvo, da oblasti Kazahstana, ki je novoizvoljeni član Sveta ZN za človekove pravice, doslej niso dovolile neodvisne mednarodne preiskave dogodkov v Žanaozenu, kljub pozivom visoke komisarke ZN za človekove pravice in Parlamenta;
8. je še naprej zaskrbljen glede pojava blokavske politike in njenega učinka na verodostojnost Sveta ZN za človekove pravice in učinkovitost njegovega dela;
9. pozdravlja dejstvo, da je generalna skupščina ZN za visoko komisarko za človekove pravice ponovno imenovala Navanethem Pillay; ponovno izraža svojo odločno podporo Uradu visoke predstavnice za človekove pravice ter njeni neodvisnosti in integriteti;
10. izraža pohvalo visoki komisarki za človekove pravice v zvezi z njenimi prizadevanji v procesu krepitve organov za spremljanje pogodb in pozdravlja njeno poročilo o tem vprašanju z dne 22. junija 2012; ponovno potrjuje, da je za organe za spremljanje pogodb značilna vključenost številnih zainteresiranih strani in poudarja, da mora biti civilna družba v te procese stalno vključena; poudarja tudi, da se morata neodvisnost in učinkovitost organov za spremljanje pogodb ohraniti in povečati; poudarja, da je treba

zagotoviti zadostno financiranje za kritje vse večjega obsega dela organov za spremljanje pogodb; poziva EU, naj sprejme vodilno vlogo pri zagotavljanju delovanja sistema organov za spremljanje pogodb, vključno v zvezi z ustreznim financiranjem;

Države arabske pomladi

11. najstrožje obsoja naraščajoče in neselektivno nasilje Asadovega režima nad sirskim prebivalstvom, vključno z uporabo težkega topništva in obstreljevanjem poseljenih območij, samovoljnimi usmrtitvami ter prisilnimi izginotji; odkrito obsoja nenehne sistematične kršitve človekovih pravic, ki jih izvaja režim in ki bi lahko pomenile zločine zoper človečnost; izraža globoko zaskrbljenost zaradi nenehnega slabšanja razmer za civilno prebivalstvo; nadalje obsoja kršitve človekovih pravic, ki so jih zagrešile opozicijske skupine in sile; poziva vse oborožene akterje, naj nemudoma prekinejo nasilje v Siriji; poziva k takojšnjemu odstopu Asadovega režima in k začetku mirnega procesa politične tranzicije; poziva vse strani, ki sodelujejo v konfliktu, naj zagotovijo popoln in varen čezmejni dostop mednarodnim prizadevanjem za humanitarno pomoč;
12. izraža zaskrbljenost zaradi vpliva sirske krize na varnost in stabilnost v vsej regiji; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo pomoč državam v tej regiji pri njihovem prizadevanju za zagotavljanje humanitarne pomoči beguncem iz Sirije;
13. pozdravlja stalno pozornost, ki jo Svet ZN za človekove pravice namenja grozljivim razmeram na področju človekovih pravic in humanitarnim razmeram v Siriji, kot je razvidno iz resolucij ZN o razmerah v tej državi, sprejetih na 19., 20. in 21. zasedanju Sveta ter izrednem zasedanju Sveta o Siriji 1. junija 2012; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj zagotovijo, da se v okviru delovanja ZN, zlasti Sveta ZN za človekove pravice, razmere v Siriji še naprej prednostno obravnavajo; znova poudarja, da je pomembno zagotoviti odgovornost za kršitve mednarodnega prava s področja človekovih pravic in humanitarnega prava, ki so bile storjene med konfliktom;
14. izraža popolno podporo neodvisni preiskovalni komisiji o Siriji in podaljšanju njenega mandata, ki ga je odobril Svet ZN za človekove pravice; poudarja, da je pomembno dopustiti digitalne dokaze o kaznivih dejanjih, nasilju in kršitev človekovih pravic; pozdravlja imenovanje Carle del Ponte in Vitita Muntarbhorna kot novih članov ter imenovanje Paola Pinheira za posebnega poročevalca za Sirijo, ki bo začel delo, ko se bo preiskovalni komisiji iztekel mandat; pozdravlja poročilo Komisije, ki razkriva grozodejstva, storjena v Siriji;
15. obžaluje, da sporazum o sprejetju resolucije v varnostnem svetu ZN o razmerah v Siriji še ni bil dosežen, zlasti pa, da to hromi zmožnost izvajanja učinkovitega pritiska, da bi končali nasilje v tej državi; poziva članice varnostnega sveta ZN, naj ne pozabijo na svojo odgovornost do sirskega ljudstva; izraža pohvalo diplomatskim prizadevanjem podpredsednice/visoke predstavnice in držav članic EU pri vključevanju Kitajske in Rusije v to zadevo; poziva jih, naj nadaljujejo svoja prizadevanja; prav tako opominja države članice ZN na načelo odgovornosti za zaščito, ki ga sprejema generalna skupščina ZN; poziva vse države, naj si prizadevajo zato, da bo varnostni svet Združenih narodov vprašanje razmer v Siriji predstavil Mednarodnemu kazenskemu sodišču in pozdravlja pobudo Švice za skupno pismo v imenu 58 držav, vključno s 26 državami članicami EU, ki bi spodbujalo k temu; poziva, naj se visoka predstavnica EU osebno zavzame za ustanovitev široke in vključujoče mednarodne koalicije, ki bi podprla predstavitev Mednarodnemu kazenskemu sodišču;

16. pozdravlja končno pisno poročilo neodvisne preiskovalne komisije za Libijo, predstavljeno na 19. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice, ki izpostavlja kršitve človekovih pravic, storjene v tej državi; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj izrazi svojo zaskrbljenost nad stalnimi kršitvami, naj še naprej spremlja razmere ter naj zahteva poročilo visoke komisarke o stanju človekovih pravic v Libiji;
17. poziva Združene arabske emirate, ki so novoizvoljena država članica Sveta ZN za človekove pravice in ena od 14 držav, katerih stanje človekovih pravic je bilo pregledano na zasedanju delovne skupine za splošni redni pregled, naj končajo zatiranje miroljubnih zagovornikov človekovih pravic in političnih aktivistov ter naj spoštujejo sprejeto obveznost, da bodo spoštovale najvišje standarde pri spodbujanju in varovanju človekovih pravic;
18. izraža zaskrbljenost zaradi razmer, v katerih so zagovorniki človekovih pravic in aktivisti politične opozicije v Bahrajnu; ponovno poziva države članice EU, naj si prizadevajo za to, da bi Svet ZN za človekove pravice na svojem 22. zasedanju sprejel resolucijo o stanju človekovih pravic v Bahrajnu, ki bi vključevala tudi vzpostavitev mednarodnega mehanizma za spremljanje izvajanja priporočil neodvisne preiskovalne komisije Bahrajna, vključno s priporočili o zagovornikih človekovih pravic;
19. pozdravlja resolucijo, ki jo je Svet ZN za človekove pravice sprejel oktobra 2012, o tehnični pomoči in krepitvi zmogljivosti za Jemen na področju človekovih pravic in ustanovitvi državne pisarne Urada visoke komisarke za človekove pravice v Jemnu; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj še naprej spremlja razmere v tej državi;
20. izraža globoko zaskrbljenost zaradi stalne politične nestabilnosti in ponovnega nasilja v Egiptu; popolnoma podpira prehod v demokratično družbo, ki bi temeljil na pravni državi in ustavnem okviru in ki bi popolnoma spoštoval človekove pravice in temeljne svoboščine, zlasti svobodo izražanja, pravice žensk in spoštovanje manjšin; poziva egiptovske oblasti, naj sprožijo pregledno preiskavo uporabe nasilja s strani varnostnih sil in policije proti protestnikom in zagotovijo odgovornost za kršitve človekovih pravic; ponovno izraža nasprotovanje EU smrtni kazni in v zvezi s tem poziva k odložitvi izvršitev smrtne kazni v Egiptu, tudi v primeru 21 oseb, ki so bile nedavno obsojene na smrt v zvezi z nesrečo, ki se je lani zgodila na nogometnem stadionu v Port Saidu;
21. izraža zaskrbljenost zaradi stalnih kršitev človekovih pravic v Zahodni Sahari; poziva k varovanju temeljnih pravic ljudstva Zahodne Sahare, vključno s svobodo združevanja, svobodo izražanja in pravico do demonstriranja; zahteva izpustitev vseh političnih zapornikov Zahodne Sahare; pozdravlja imenovanje posebnega odposlanca za Sahel in poudarja potrebo po mednarodnem spremljanju stanja človekovih pravic v Zahodni Sahari; podpira pravično in trajno rešitev konflikta, ki bo temeljila na pravici zahodnosaharskega naroda do samoodločbe, v skladu z ustreznimi resolucijami Združenih narodov;

Druga vprašanja

22. pozdravlja odločitev Sveta ZN za človekove pravice glede imenovanja posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v Belorusiji in je seznanjen z medregijsko podporo resoluciji o uvedbi tega mandata, ki dokazuje, da so grozljive razmere na področju človekovih pravic v tej državi priznale države po vsem svetu;

23. pozdravlja podaljšanje mandatov neodvisnih strokovnjakov za Slonokoščeno obalo, Haiti in Somalijo; poziva oblasti teh držav, naj v celoti sodelujejo z nosilci mandatov;
24. poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v Iranu;
25. poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v Demokratični ljudski republiki Koreji za še eno leto; pozdravlja dejstvo, da je bila resolucija o tej državi sprejeta soglasno, kar dokazuje visoko raven podpore mandatu; poziva tamkajšnjo vlado, naj v celoti sodeluje s poročevalcem in mu olajša obiske v državi; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj ukrepa v zvezi s pozivom visoke komisarke za človekove pravice k vzpostavitvi mednarodne komisije za preiskavo hudih zločinov, ki se v Demokratični ljudski republiki Koreji dogajajo že desetletja;
26. pozdravlja resolucijo Sveta ZN za človekove pravice o Burmi/Mjanmarju in poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v tej državi; je seznanjen z ukrepi, ki jih je od začetka leta 2011 sprejela vlada Burme, da bi obnovila državljanske svoboščine v tej državi; vseeno izraža močno zaskrbljenost zaradi številnih civilnih žrtev vojaških operacij v zvezni državi Kashin ter porasta nasilja med skupnostma v zvezni državi Rakhine in posledičnih smrti in poškodb, uničenja premoženja in razseljenega lokalnega prebivalstva; je prepričan, da je temeljni vzrok za razmere dolgoročno diskriminatorna politika do ljudstev Rohingja in Kashin; poudarja, da so potrebna večja prizadevanja za odpravo osnovnega vzroka tega problema; poziva vlado Mjanmarja, naj pospeši izvajanje svoje zaveze o vzpostavitvi državne pisarne urada visoke komisarke za človekove pravice v Mjanmarju, in poudarja, da bi morali v sedanjem okviru ohraniti nadaljnje poročanje in spremljanje, ki ga opravlja posebni poročevalec;
27. pozdravlja tudi resolucijo o Šrilanki, v kateri sta poudarjeni sprava in odgovornost v tej državi; ponovno izraža podporo priporočilom skupine izvedencev generalnega sekretarja ZN o Šrilanki, vključno s strogim upoštevanjem neodvisnosti pravosodja, zato da bi med drugim uspešno preganjali minule vojne zločine;
28. pozdravlja resolucijo o imenovanju posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Eritreji, ki jo Svet ZN za človekove pravice sprejel na 20. zasedanju; ugotavlja, da je Svet ZN za človekove pravice tokrat prvič obravnaval to vprašanje in odobrava voditeljsko vlogo, ki so jo izkazale afriške države na tem področju;
29. pozdravlja dejstvo, da so razmere v Maliju pod strogim nadzorom Sveta ZN za človekove pravice, in odobrava voditeljsko vlogo, ki so jo pokazale afriške države, ki so Svet ZN za človekove pravice opozorile na to vprašanje; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj podpre hitro napotitev zmogljivost za spremljanje v Mali ter naj zahteva, da urad visoke komisarke za človekove pravice še naprej poroča o razmerah v tej državi;
30. pozdravlja sprejetje resolucije o Demokratični republiki Kongo, a je še vedno močno zaskrbljen zaradi stanja človekovih pravic v tej državi, zlasti v provinci Severni Kivu v vzhodnem delu države; ostro obsoja napade na civilno prebivalstvo, tudi na ženske in otroke, ki so jih na vzhodu države izvedle uporniške sile, zlasti skupina M23; odločno obsoja sistematično uporabo posilstva kot vojnega orožja; je globoko zaskrbljen zaradi izkoriščanja otrok vojakov in poziva k njihovi razorožitvi, rehabilitaciji in ponovni vključitvi v družbo; pozdravlja prizadevanja držav članic Mednarodne konference za

območje Velikih jezer, Afriške unije in ZN, da poiščejo mirno politično rešitev krize; znova poziva k ponovnemu imenovanju neodvisnega strokovnjaka ZN za razmere na področju človekovih pravic v Demokratični republiki Kongo, da bi zagotovili zanesljiv mehanizem, ki bi bil osredotočen na izboljšanje razmer na področju človekovih pravic v tej državi, saj so že dolgo zelo zaskrbljujoče;

31. izraža zaskrbljenost nad razmerami v Srednjeafriški republiki, kjer so oborožene skupine napadle in zasedle več mest na severovzhodu države; pozdravlja sporazume, podpisane v Librevillu 11. januarja 2013, vključno s sporazumom o premirju in političnim sporazumom o rešitvi krize v državi; poudarja pomen hitrega začetka izvajanja teh sporazumov; pozdravlja izjavo podpredsednice/visoke predstavnice EU z dne 11. januarja 2013, v kateri poziva vse podpisnice, naj te sporazume spoštujejo; poziva države članice, naj sprožijo razpravo o tej zadevi na Svetu ZN za človekove pravice, da bi ohranile vprašanje razmer v Srednjeafriški republiki na vrhu mednarodne agende;
32. izraža zaskrbljenost zaradi razmer v Izraelu in Gazi po stopnjevanju konflikta konec leta 2012 in obsoja vsa nasilna dejanja; ponavlja poziv k preklicu zapore Gaze ob upoštevanju legitimnih varnostnih pomislekov Izraela ter poziva k sprejetju ukrepov za obnovo in gospodarsko oživitev Gaze; pozdravlja mednarodno misijo za ugotavljanje dejstev o izraelskih naselbinah na zasedenem palestinskem ozemlju, ustanovljeno ob 19. zasedanju Sveta ZN o človekovih pravicah, ter nestrpnostno pričakuje njeno poročanje med 22. zasedanjem Sveta; je zaskrbljen, ker je Izrael prekinil sodelovanje s Svetom ZN za človekove pravice in splošnim rednim pregledom; odločno spodbuja vsa prizadevanja za rešitev z dvema državama;
33. odobrava, da je generalna skupščina ZN 29. novembra 2012 sprejela resolucijo, s katero je Palestina dobila status države nečlanice opazovalke v ZN; ponovno izraža podporo tem prizadevanjem; je seznanjen s podporo, ki jo je izrazila EU, da bi Palestina postala polnopravna članica ZN kot del politične rešitve izraelsko-palestinskega konflikta; potrjuje, da EU ne bo sprejela nobenih sprememb mej, zarisanih pred letom 1967, niti v zvezi z Jeruzalemom, razen tistih, o katerih se bosta pogodbenici dogovorili;
34. pozdravlja pomen, ki ga Svet ZN za človekove pravice namenja pravici do bivališča, ter poziva Unijo in države članice, naj dostop do primernih bivališč spodbujajo kot temeljno pravico;
35. obsoja nedavne množične usmrtitve v Iranu; potrjuje svoje odločno stališče proti smrtni kazni v vseh primerih in vseh okoliščinah;
36. obžaluje usmrtitve, izvršene na Japonskem leta 2012 po moratoriju te prakse v letu 2011, šest usmrtitev na Tajvanu decembra 2012 in nadaljnjo uporabo smrtno kazni v Savdski Arabiji v letu 2012; globoko obžaluje prekinitev *de facto* moratorija na smrtno kazen, ki je v Indiji veljal od leta 2004, z usmrtitvijo obsojenca v novembru 2012, kar tudi nasprotuje svetovnemu trendu, ki gre v smeri odprave smrtno kazni; poziva vse države, ki še poznajo smrtno kazen, naj jo odpravijo ali naj vsaj uvedejo moratorij za usmrtitve;
37. opominja na ključni pomen, ki ga EU pripisuje boju proti mučenju in drugim oblikam slabega ravnanja; poziva Komisijo in države članice, naj pokažejo skupno zavezanost odpravi mučenja in podpora žrtvam predvsem tako, da prispevajo prostovoljnemu skladu ZN za žrtve mučenja in posebnemu skladu, ustanovljenemu z izbirnim protokolom h konvenciji proti mučenju;

38. se je z zadovoljstvom seznanil s sprejetjem resolucije Sveta ZN za človekove pravice o verski svobodi in svobodi prepričanja; poudarja, da EU temu vprašanju namenja veliko pozornost; poziva države članice, naj nadaljujejo z delom v zvezi s tem vprašanjem, in nestrpno pričakuje nove smernice EU, ki naj bi bile pripravljene v začetku letošnjega leta; izreka pohvalo posebnemu poročevalcu ZN za versko svobodo in svobodo prepričanja za njegovo delo; poudarja pomen obnove tega mandata na 22. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice; poudarja, da je še vedno treba v celoti obravnavati problem diskriminacije verskih manjšin po svetu; znova poudarja, da je svoboda misli, vesti in veroizpovedi, vključno s svobodo spremembe ali opustitve svoje veroizpovedi ali prepričanja, temeljna človekova pravica;
39. pozdravlja sedanji proces nadaljnjih ukrepov v zvezi s poročilom visoke komisarke za človekove pravice o diskriminatornih zakonih in praksah ter nasilju nad posamezniki zaradi njihove spolne usmerjenosti in spolne identitete; spodbuja k nadaljnjim ukrepom, tudi na podlagi regionalnih srečanj, ter dejavni udeležbi držav članic EU, Sveta in Evropske službe za zunanje delovanje; v zvezi s tem odločno obsoja izrek smrtne kazni, pridržanja ali kazenskih obsodb na podlagi spolne usmerjenosti v nekaterih državah ter poziva k njihovi takojšnji odpravi; pozdravlja vodstvo, ki sta ga generalni sekretar in visoka komisarka pokazala v zvezi s tem vprašanjem v okviru Sveta ZN za človekove pravice kot zunaj njega; meni, da so sedanji poskusi spodkopavanja univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic, zlasti z resolucijo o „tradicionalnih vrednotah“, obžalovanja vredni;
40. je seznanjen s prvim letnim forumom za podjetništvo in človekove pravice v Ženevi od 4. do 6. decembra 2012, ki je združil široko paleto zainteresiranih strani v razpravi o izvajanju vodilnih načel ZN na tem področju; podpira uvodna posvetovanja foruma o tem, kako bi pripravili vlade in podjetja k sprejetju regulativnih, političnih in izvajalskih okvirov za ukrepanje proti zlorabam človekovih pravic v poslovnem svetu;
41. pozdravlja delo odprte medvladne delovne skupine za zasebne vojaške družbe in varnostne službe, ki ima mandat preučitve možnosti mednarodnega regulativnega okvira; priznava, da je bila velika pozornost posvečena možnosti za izdelavo pravno zavezujočega instrumenta za reguliranje, spremljanje in pregled dejavnosti zasebnih vojaških družb in varnostnih služb, ter izraža podporo takemu pravno zavezujočemu regulativnemu okviru; vztraja pri pomenu stroge odgovornosti in poziva zasebne vojaške družbe in varnostne službe, ki še niso podpisale kodeksa ravnanja za zasebne varnostne službe, da se po njem ravna; z zanimanjem pričakuje predstavitev poročila delovne skupine; poziva k nadaljšanju mandata delovne skupine;
42. poudarja pomen splošne narave izvajanja splošnega rednega pregleda in ponovno potrjuje njegov pomen za to, da bi v celoti razumeli razmere na področju človekovih pravic na terenu v vseh državah članicah ZN;
43. pozdravlja začetek drugega cikla splošnega rednega pregleda in sprejetje prvih zaključkov tega cikla; ponavlja, kako pomembno je, da se drugi cikel osredotoča na izvajanje priporočil, sprejetih v prvem ciklu; kljub temu znova poziva, naj se v nadaljevanju procesa splošnega rednega pregleda ponovno preučijo priporočila, ki jih države niso sprejele v prvem ciklu;
44. meni, da je izvajanje bistven vidik uresničenja potenciala procesa splošnega rednega pregleda; zato ponavlja, kako pomembno je, da Komisija in države članice zagotovijo

tehnično pomoč državam v postopku pregleda, da bodo priporočila lahko izvajale; države tudi spodbuja, naj predstavijo vmesne posodobitve, da bi pripomogle k izboljšanju izvajanja;

45. poziva države članice EU, ki sodelujejo v interaktivnih dialogih splošnega rednega pregleda, naj predstavijo priporočila, ki so specifična in merljiva, da bi izboljšale kakovost izvajanja sprejetih priporočil in nadaljnjih ukrepov v zvezi z njimi;
46. priporoča, naj se priporočila splošnega rednega pregleda sistematično vključijo v dialoge in posvetovanja EU o človekovih pravicah ter državne strategije EU o človekovih pravicah, da se zagotovi nadaljnje ukrepanje na podlagi rezultatov splošnega rednega pregleda; podobno priporoča, naj Parlament razpravlja o teh priporočilih na obiskih svojih delegacij v tretjih državah;
47. pozdravlja ukrepe, ki omogočajo polno sodelovanje številnih zainteresiranih strani v postopku splošnega rednega pregleda; v zvezi s tem pozdravlja spremembe glede seznama govornikov, saj omogoča vsem državam, ki želijo v tem postopku govoriti, da to storijo; ponavlja, da ceni močnejšo vlogo, ki so jo v skladu s pariškimi načeli pridobile nacionalne institucije za človekove pravice; pozdravlja okrepljeno sodelovanje s terena zaradi večje uporabe videokonferenc;
48. meni, da je mogoče storiti več, da se civilno družbo pritegne k sodelovanju v procesu splošnega rednega pregleda, tudi pri izvajanju izidov tega procesa in, bolj splošno, pri delu Sveta ZN za človekove pravice;

Posebni postopki

49. ponovno poudarja bistveno vlogo posebnih postopkov pri verodostojnosti in učinkovitosti dela Sveta ZN za človekove pravice in njegovega osrednjega položaja v delovanju ZN na področju človekovih pravic; ponavlja svojo odločno podporo posebnim postopkom in poudarja, kako temeljnega pomena je neodvisnost teh mandatov;
50. poziva države, naj v celoti sodelujejo pri posebnih postopkih, tudi tako, da nemudoma imenujejo nosilce mandatov za obiske v državah, se odzovejo na njihove nujne ukrepe in obtožbe o kršitvah ter zagotovijo ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi priporočil nosilcev mandatov; nujno poziva Svet ZN za človekove pravice, naj prevzame vodilno vlogo pri teh vprašanjih;
51. pozdravlja ukrepe, ki jih je skupaj sprejela EU, da stalno povabilo razširi na vse posebne postopke ZN za človekove pravice, in pri tem vodi z zgledom; spodbuja druge države članice ZN, naj ravnajo enako;
52. obsoja vse vrste povračilnih ukrepov proti ljudem, ki sodelujejo v postopku splošnega rednega pregleda in v posebnih postopkih; poudarja, da ti ukrepi ogrožajo celoten sistem človekovih pravic ZN; spodbuja vse države, naj zagotovijo ustrezno varstvo pred takimi zastraševalnimi ukrepi;

Udeležba EU

53. kar najmočneje poudarja, kako pomembno je, da EU dejavno sodeluje v mehanizmih ZN za človekove pravice, tudi v Svetu ZN za človekove pravice; spodbuja države članice, naj

to storijo s skupnim vlaganjem resolucij, dejavnim sodelovanjem v razpravah in interaktivnih dialogih ter objavljanjem izjav; odločno podpira vse večje poseganje EU po medregijskih pobudah;

54. poudarja, da je pomembno ukrepe iz Ženeve v okviru Sveta ZN za človekove pravice vključiti v zadevne notranje in zunanje dejavnosti EU, tudi dejavnosti Parlamenta;
55. poudarja, da je bila pomembna vzpostavitev funkcije posebnega predstavnika EU za človekove pravice; spodbuja posebnega predstavnika, naj si prizadeva za učinkovitost, skladnost in vidnost politik EU o človekovih pravicah v okviru Sveta ZN za človekove pravice ter vzpostavi tesno sodelovanje z uradom visoke komisarke za človekove pravice in pri posebnih postopkih;
56. spodbuja podpredsednico/visoko predstavnico in posebnega predstavnika za človekove pravice, naj bosta prisotna na zasedanjih na visoki ravni Sveta ZN za človekove pravice;
57. ponovno poudarja potencial učinkovitosti ukrepov EU, ko Unija in njene države članice izkoristijo skupno moč; poudarja, kako pomembno je še naprej krepiti usklajevanje in sodelovanje med državami članicami v zvezi s tem, da bi dosegli skupno izhodišče o vprašanju človekovih pravic; poziva k drznejšemu in bolj ambicioznemu ukrepanju in konkretnim zavezam namesto sprejemanja najmanjšega skupnega imenovalca; v zvezi s tem spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje naj zlasti prek delegacij EU v Ženevi in New Yorku doseže večjo usklajenost s pravočasnimi in konkretnimi posvetovanji;
58. poudarja, kako pomembna je ratifikacija Konvencije ZN o pravicah invalidov, prva priložnost, ko je EU kot pravni subjekt ratificirala kako konvencijo ZN; poziva EU k podpisu in ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima;
59. ponovno poudarja, da je za države članice EU pomembno, da si skupaj prizadevajo za doseganje nedeljivosti in univerzalnosti človekovih pravic in podpirajo delo Sveta ZN za človekove pravice v zvezi s tem, zlasti z ratifikacijo vseh mednarodnih instrumentov za človekove pravice, ki jih je vzpostavil; ponovno izraža obžalovanje, da ni nobena država članica EU ratificirala Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin; ponovno izraža tudi obžalovanje, da več držav članic še vedno ni sprejelo in/ali ratificiralo Konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem ali izbirnega protokola Konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter da sta samo dve državi članici ratificirali izbirni protokol Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah; ponovno poziva vse države članice, naj ratificirajo te konvencije in protokole, in jih spodbuja k podpisu in ratifikaciji nedavnega izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah v zvezi s postopkom obveščanja, ki je bil 28. februarja 2012 v Ženevi odprt za podpis; poudarja, kako pomembno je, da države članice svoja redna poročila pravočasno predložijo organom ZN za spremljanje;
60. ponavlja, kako izredno pomembno za EU je braniti neodvisnost urada visoke komisarke za človekove pravice ter zagotoviti, da bo lahko svoje naloge še naprej opravljal nepristransko; opozarja tudi, kako pomembno je zagotoviti zadostno financiranje za to, da ostanejo regionalne pisarne tega urada odprte;
61. ugotavlja, da je varstvo zagovornikov človekovih pravic temeljna prednostna naloga

politike EU na področju človekovih pravic; poudarja, da zastraševanje zagovornikov človekovih pravic, ki sodelujejo pri mehanizmih ZN za človekove pravice, in povračilni ukrepi proti njim ogrožajo ta sistem; zato ceni praktično in finančno pomoč, namenjeno nujnemu varstvu in podpori teh zagovornikov v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice;

62. pozdravlja ustanovitev delovne skupine Sveta za človekove pravice (skupina COHOM) s sedežem v Bruslju v letu 2012; priznava prizadevanja te skupine za izboljšanje priprave in usklajevanja stališč EU za zasedanja Sveta ZN za človekove pravice, vključno z organiziranjem sej COHOM v Ženevi; ponavlja, da pričakuje, da bo COHOM bistveno prispeval k reševanju vprašanja skladnosti med zunanjo in notranjo politiko EU na področju človekovih pravic;
63. pričakuje, da bo razvoj državnih strategij EU za človekove pravice ustrezno usklajen z delovanjem EU v forumih Združenih narodov; ponovno priporoča, naj se državne strategije EU za človekove pravice *posredujejo Evropskemu parlamentu in, kjer je mogoče*, objavijo, da bi bilo zavzemanje EU za človekove pravice v tretjih državah razpoznavno in da bi tisti, ki se borijo za človekove pravice, v teh dokumentih lahko našli podporo;
64. poudarja, kako pomembno je v Svetu ZN za človekove pravice izpostaviti zaskrbljujoče vprašanje vedno manjšega prostora nevladnih organizacij v številnih državah po svetu; spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice EU k usklajenim prizadevanjem za opozarjanje na to problematiko;
65. glede na nova poročila, da so podjetja EU sokriva zlorab človekovih pravic v tretjih državah, znova poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj opozarja na to vprašanje; poziva Komisijo, naj razvije bolj ambiciozno politiko o družbeni odgovornosti gospodarskih družb; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, Komisijo in države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe, da bi zagotovile odgovornost gospodarskih družb za kršitve človekovih pravic; v zvezi s tem ponavlja, kako pomembno je povečati skladnost med notranjo in zunanjo politiko ter v celoti spoštovati človekove pravice v notranji politiki, da bi se izognili dvojnemu merilu;
66. pooblašča svojo delegacijo na 22. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice, naj posreduje pomisleke in mnenja iz te resolucije; poziva delegacijo, naj Pododboru za človekove pravice poroča o svoji udeležbi na zasedanju; meni, da je treba nujno nadaljevati prakso napotitve delegacije Parlamenta na pomembna zasedanja Sveta ZN za človekove pravice in generalne skupščine ZN;

o

o o

67. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, varnostnemu svetu ZN, generalnemu sekretarju ZN, predsedujočemu 67. Generalni skupščini ZN, predsedniku Sveta ZN za človekove pravice, visoki komisarki ZN za človekove pravice ter delovni skupini EU-ZN, ki jo je ustanovil odbor za zunanje zadeve.